

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους

Τὸ Μυστήριον τοῦ Ἀδελφοῦ στὸ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές·

Γὰς μεταφέρουμε καὶ πάλι τὶς ὀλόθερες πατρικῆς εὐχῆς τοῦ ἀσθενοῦντος Μητροπολίτου μας, τοῦ πολυσεβάστου Γέροντός μας κυρίου Κυπριανοῦ, γιὰ τὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος, ὥστε νὰ εἶναι πλήρες τῶν καρπῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πρῶτος «καρπὸς τοῦ Πνεύματος» καὶ περιεκτικὸς ὅλων τῶν ἄλλων καὶ ρίζα καὶ αἰτία αὐτῶν εἶναι ἡ Ἀγάπη. Ὅλα τὰ χαρίσματα θὰ καταργηθοῦν στὰ ἔσχατα, τὸ μεῖζον ὅμως τούτων, δηλαδὴ ἡ Ἀγάπη, οὐδέποτε θὰ ἐκπέση.

«Ὁ Θεὸς εἶναι Ἀγάπη» καὶ «ἡ Ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει». Ὁ Θεὸς δὲν ἐκλήθη μὲ καμμία ἀρετὴ ἀπολύτως, ἐκλήθη ὅμως ἀπολύτως Ἀγάπη.

Τὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ὅπως βιώνεται ἡσυχαστικὰ καὶ εὐχαριστιακὰ μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, μᾶς εἰσάγει στὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸ πρότυπο αὐτὸ καὶ τὴν πηγὴ τῆς ὄντως Ζωῆς.

Τότε, ἀνακαλύπτουμε τί σημαίνει Πρόσωπο, ἐξερχόμεθα ἀπὸ τὴν αὐτοαγάπη, δηλαδὴ τὴν κλεισμένη στὸν ἑαυτὸ μας ἀτομικότητα, καὶ ἀνοιγόμεθα στὸν Ἄλλον. Τότε, μᾶς ἀποκαλύπτεται ὁ Ἄλλος. Τότε αἰσθανόμεθα μία ὁρμὴ πρὸς τὸν Ἄλλον, ταυτόχρονα μὲ τὴν ἐσωτερικὴ ὁρμὴ πρὸς τὸν ζῶντα Θεό. Τότε, ἀνακαλύπτουμε ὅτι ἡ γνησία ἐν Χριστῷ Ζωὴ ταυτίζεται μὲ μία κοινωνία Προσώπων ἐξαιρετικὰ δυναμικὴ καὶ πολύμορφη, ἡ ὁποία ὄντως «οὐδέποτε ἐκπίπτει».

Μέσα λοιπὸν στὸ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος μᾶς ἀποκαλύπτεται τὸ Μυστήριον τοῦ Ἀδελφοῦ, τὸ ὄντολογικὸ του κάλλος, ἡ ἔσχατολογικὴ του δόξα, ἡ αἰώνια ὁμορφία του ὡς θεία ἀνταύγεια τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αυτό είναι τὸ Φῶς καὶ ἡ Φωτιά, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔφερε ὁ Ἅγαπημένος μὲ τὴν Φιλάνθρωπη Σάρκωσί Του. Βιώνοντας τὸ *Μυστήριο τοῦ Χριστοῦ*, κάθε πιστὸς γίνεται μία *φλεγόμενη βάτος*, ἀκτινοβολεῖ τὸ φῶς, τὴν ζεστασιά, τὸ ἄνοιγμα πρὸς τὸν Ἄλλον.

Μόνο μὲ τὸ ὑπερφυσικὸ αὐτὸ βίωμα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλκύσουμε τὸν Ἄλλον ἀπὸ τὰ «ἔργα τῆς σαρκὸς» στοὺς *καρποὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*, στὴν κοινωνία τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἔχουμε τεράστιο χρέος ἔναντι τοῦ Ἀδελφοῦ μας καὶ ἡ εὐθύνη μας θὰ ἔχη αἰώνιο βάρος, ἐφ' ὅσον ἡ ραθυμία καὶ ὁ *σοσηματισμὸς* μας μὲ τὸν κόσμον δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τοῦ μεταδώσουμε τὴν *ἑσωτερικὴ ὁρμὴ πρὸς τὸν ζῶντα Θεό*.

Πολὺ ὀρθὰ ἔχει λεχθῆ, ὅτι «κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ νὰ στραφεῖ πρὸς τὴν αἰωνιότητα, ἂν δὲν δεῖ στὰ μάτια ἢ στὸ πρόσωπο ἔστω καὶ ἑνὸς μόνον ἀνθρώπου τὴ λάμψη τῆς αἰώνιας ζωῆς...».

Αὐτὴ ἡ *λάμψη τῆς αἰώνιας ζωῆς*, αὐτὸς ὁ γλυκὺς καρπὸς τῆς χριστοκεντρικῆς μας ζωῆς, ἃς εἶναι ἡ συνεχὴς ἔγνοια μας, τὸ συναρπαστικὸ Ὅραμά μας, γιὰ νὰ σωθῆ ὁ Ἀδελφός μας, γιὰ νὰ σωθῆ ὁ κόσμος, γιὰ νὰ σωθοῦμε ὅλοι μέσα στὴν γεμάτη τρυφερότητα ἀγκαλιὰ τοῦ στοργικοῦ Πατέρα.

Ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀμώμῳ ἀγάπῃ, τῆς Ἀμώμου Θεοτόκου δεηθῶμεν, ἵνα καταστηῖ ἕκαστος μία φλεγόμενη βάτος, ἀκτινοβολοῦσα τὴν αἰώνιαν ζωὴν!...

1η Σεπτεμβρίου 2009 ἐκ.ἡμ.
† Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίας

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος